

mod Vest, kunne Handel og Skibsfart gaa deres Gang uforstyrrede, indtil vi have den ny Havn færdig.

Ved at beholde Fiskerihavnen, hvor den nu er, paaføres der ikke alene Fiskerne enorme Tab derved, at Fiskene dø, men dertil kommer, at Besejlingen af denne Havn er vanskelig og under Isforhold meget farlig. Trafikhavnen er vanskelig at besejle for de store Skibe, men for de smaa Fiskerfartøjer er den nuværende Fiskerihavn særdeles vanskelig at besejle under ugunstig Strøm og Vind og navnlig under Isforhold, saa det er ikke saa faa Grunde, Fiskerne og Fiskerierne have til at ønske at komme ud paa et andet Sted med deres Havn. De tekniske Vanskeligheder, som ere anførte derimod, f. Eks. ved Anlæg af Jernbanesporene, vil jeg dog antage, man ikke behøver at opholde sig ved. Enhver kan se paa Kortet, at man lige saa vel kan lægge Jernbanesporene ud til en Vesthavn, som man kan dreje ned ad en stejl Bakke og vende dem i Øst. Og naar man saa endelig anfører mod Forslaget, som jeg fremsætter om at gaa mod Vest, at derved vil man igen aabne Muligheden for Jordspekulationer i Esbjerg, forekommer det mig nok, at det er at trække Sagen ved Haarene at sige, at Landet skal afstaa fra at bygge hensigtsmæssigst muligt for Erhvervslivet af Frygt for, at der er nogle Spekulanter i eller udenfor Esbjerg, der ville ødelægge sig ved Jordspekulationer. Som sagt: Min Opfattelse af Forholdene gaar imod det, der er nedlagt i Lovforslaget, mod de Indstillinger, der foreligge fra Vandbygningsdirektøren, og jeg kan kun beklage, at han er gaaet denne Vej. Men jeg tror at kunne forstaa Grunden til, at han har handlet, som han har. I tidligere Tid, ved jeg, at han var af samme Mening som vi andre, at man burde gaa mod Vest. Men jeg tror, at jeg ikke tager fejl i, at naar han har kastet sig over Østprojektet, er det, fordi forhenværende Trafikminister Hage lod ham vide, at han maatte sørge for at skaffe en Plan til Veje, der var væsentlig billigere end den, man havde tænkt sig tidligere med en Vesthavn, og naar det saa blev en Æres-sag for den daværende Havneingeniør at udarbejde et saadant Forslag, kan man ikke undre sig over, at den nuværende Vandbygningsdirektør med Kærlighed hænger ved det Projekt, som Havneingeniør Vestergaard i sin Tid udarbejdede. Jeg tror, at dette er Grunden til, at vi nu maa beskæftige os med dette Havneanlæg

mod Øst. Jeg kan tage fejl, men jeg anser det for beklageligt, at man har besluttet sig til at forelægge et Forslag som det, der foreligger.

Det Udvalg, der bliver nedsat, vil jo faa Lejlighed til at beskæftige sig med de forskellige Planer, og jeg gentager, at jeg har forstaaet Ministerens Forslag og de Bemærkninger, der ledsage Forslaget, saaledes, at han ikke stiller sig uvillig til en Forhandling med det eventuelle Udvalg om at forandre hele Planen og muligvis gaa i Retning af en af de andre Planer, han omtaler i sine Bemærkninger til Lovforslaget, og i hvert Tilfælde vil jeg sige, at det vilde være skæbnsvangert, om man udvider Fiskerihavnen paa det Sted, hvor den nu ligger. Thi, som jeg sagde før, man er udsat for, naar Østprojektet ikke tilfredsstiller, at man da ikke længere kan komme mod Vest, og til de Indvendinger, der ere gjorte mod at anvende den nuværende Fiskerihavn til Brug for den mindre Trafik, idet man har sagt, at alle Huse og Slæbesteder ere vel indrettede, vil jeg sige, at de Bygninger ganske vist have været overordentlig kostbare, men de ere aldeles utilfredsstillende, som de ere, for Fiskerihavnen. Derimod ville de kunne blive tilfredsstillende for Handelen, hvis den nuværende Fiskerihavn overgaar til at blive Trafikhavn for mindre Skibe.

Da jeg staar som Repræsentant for Esbjergkredsen, er det en Selvfølge, at jeg er pligtig at henlede Tingets Opmærksomhed paa de Interesser, der knytte sig til Lovforslaget for Esbjerg Bys Vedkommende. Det er klart, at Esbjerg By er stærkt interesseret i, at disse Havneanlæg blive saa hensigtsmæssige som muligt. Men af Lovforslagets Motiver vil man se, at der fra alle Sider i Landet er fremkommet Fordringer om en ny og bedre Trafikhavn i Jordbrugets, i Handelens og Industriens Interesse. Fra alle Sider er der fremkommet Fordringer om en bedre og hensigtsmæssigere Fiskerihavn. Aldeles uden Hensyn til Esbjerg By maa disse Havne skaffes til Veje, og det forekommer mig derfor for strengt at forlange, at en ubemidlet By som Esbjerg skal bidrage 500,000 Kr. til Anlæg, som kræves i hele Landets Interesse. Man kan dog ikke sammenstille dette med de Fordringer, der stilles f. Eks. i Anledning af Jernbaner og Banestationer i de forskellige Egne, thi de tilfredsstille særlig de lokale Interesser, og samtidig med, at man bygger ny Stationer, vil Banernes Rentabilitet i det hele gaa tilbage, saa at Staten vil faa